Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XVIII. — Wydany i rozesłany dnia 16 kwietnia 1872.

44.

Ustawa z dnia 30 marca 1872,

tycząca się dalszego wybicia monet zdawkowych srebrnych w kwocie 715.121 zł. 10 cent.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się ministra skarbu kazać wybić i puścić w obieg według postanowień ustawy z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 84) kwotę 715.121 zł. 10 cent. w monecie zdawkowej srebrnej.

Stósownie do artykułu IV ustawy z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 84) nowa moneta zdawkowa w zamian za sześciokrajcarówki z r. 1848 i 1849, które do kasy wpłynęły lub jeszcze wpłyną, za taką tylko sumę wybitą być może, o którą ogólna suma sześciokrajcarówek, ściągniętych do kas królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych, przewyższa sumę 18,200.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi skarbu.

Buda, dnia 30 marca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

45.

Ustawa z dnia 3 kwietnia 1872,

o doliczaniu przy przejściu na uniwersytet lat służby, spędzonych przy jednej z austryackich akademii technicznych.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Przy wymierzaniu profesorom zwyczajnym uniwersytetu dodatków pięcioletnich, ustawą z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 45) postanowionych, czas służby, spędzony w przymiocie profesora zwyczajnego przy jednej z akademii technicznych przez państwo utrzymywanych, tak będzie liczony, jak gdyby był spędzony przy jednym z uniwersytetów austryackich.

Postanowienie to tyczy się także czasu służby przy innych instytutach technicznych krajowych spędzonego, o ile takowe pod względem swego urządzenia mogą być uważane za akademie, i jeżeli w tychże, na mocy deklaracyi danej rządowi przez tych, którzy zakład utrzymują, zupełna wzajemność względem zwyczajnych profesorów akademii technicznych przez państwo utrzymywanych, bywa zachowywana.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi oświecenia.

Buda, dnia 3 kwietnia 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w.

46.

Ustawa z dnia 3 kwietnia 1872,

o pokryciu kosztów utrzymania akademii rolniczej w Wiedniu.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Wszelkie wydatki na założenie i utrzymanie samoistnej akademii rolniczej w Wiedniu pokrywane będą z funduszów państwa.

§. 2.

Ilość katedr ustanowiona będzie w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem, że idzie tu o danie słuchaczom, publiczne świadectwa dojrzałości posiadającym, najwyższego w zawodzie wykształcenia, tudzież o samodzielne badanie naukowe; ilość ta atoli ma być ograniczona na przedmioty główne, tudzież na przedmioty, na których się takowe opierają i na przedmioty pomocnicze a które w innych akademiach wiedeńskich nie są uposażone w sposób, celom powyższym odpowiadający.

§. 3.

Pierwszy stopień płacy etatowej profesorów zwyczajnych, których ilość zależeć będzie od ilości przedmiotów głównych, jest 2.500 zł. wal. austr.

§. 4.

Każdemu z profesorów w §. 3 wzmiankowanych, co pięć lat, które takowy przy akademii rolniczej albo przed wstąpieniem swojem do tejże, przy innej akademii przez państwo utrzymywanej, jako profesor zwyczajny przepędzi, aż do roku tej służby dwudziestego piątego włącznie, podwyższa się płacę etatową o 200 zł. (dodatki pięcioletnie).

Czas służby, przepędzony w przymiocie profesora zwyczajnego przy akademii przez państwo nie utrzymywanej, nadaje takie same prawo do rzeczonych dodatków pięcioletnich, jeżeli w tejże, na mocy deklaracyi, danej rządowi przez tych, którzy akademią utrzymują, zupełna wzajemność względem profesorów zwyczajnych, służących przy akademiach przez państwo utrzymywanych, bywa zachowywana. Czas służby, warunkom tym nie odpowiadający, tylko wtedy może być uwzględnionym, jeżeli istnieje wyraźne oświadczenie, że takowy w celu posunięcia na wyższe stopnie ma być policzonym.

§. 5.

Dodatek z tytułu urzędowania dla rektora, który przez całe kolegium profesorów będzie obierany, wynosi 600 zł.; dziekani, wybierani przez szczególne kolegia sekcyjne, pobierają dodatek z tytułu urzędowania w kwocie 300 zł.

§. 6.

Profesorowie nadzwyczajni będą umieszczani na posadach albo bez płacy, albo z płacami, w każdym szczególnym przypadku ustanawiać się mającemi.

§. 7.

Profesorowie zwyczajni przy tej akademii pobierają dodatek na mieszkanie w kwocie 400 zł. profesorowie nadzwyczajni z płacą, w kwocie 300 zł.

§. 8.

Przy przenoszeniu członków ciała nauczycielskiego akademii rolniczej na emeryturę stósowaną będzie ustawa z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 47).

§. 9.

Niektórym profesorom mogą także być przyzwolone wyjątkowo płace wyższe od etatowych i inne uwzględnienia.

§. 10.

Profesorowie zwyczajni przy akademii rolniczej należą do VI, nadzwyczajni do VII klasy dyet.

§. 11.

Płace docentów, adjunktów i asystentów mających takowe pobierać, tudzież płace członków zarządu będą wyznaczone w drodze rozporządzenia.

§. 12.

Wydatki na zarząd, na środki naukowe, na doświadczenia, wycieczki itd. będą pokrywane na zasadzie ustawy skarbowej corocznie uchwalanej.

§. 13.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi rolnictwa i ministrowi oświecenia.

Buda, dnia 3 kwietnia 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w. **Chlumecky** r. w.

47.

Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 5 kwietnia 1872,

o świadectwach uzdolnienia na nauczycieli przy szkołach średnich, uzyskanych po za obrębem królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych przez osoby do tychże krajów przynależące.

Osoby do królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych, przynależące, mogą składać skutecznie egzamin nauczycielski do szkół średnich zwyczajnie tylko przed jedną z komisyi egzaminacyjnych, w tychże krajach istniejących.

Świadectwa uzdolnienia na nauczycieli przy szkołach średnich, uzyskane przez te osoby od komisyi egzaminacyjnej zagranicznej, dopiero wtedy staną się ważnemi, gdy przez ministra oświecenia dodatkowo będą uznane.

Stremayr r. w.

48.

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1872,

o budowie kolei żelaznej parowej, prowadzącej z górnej Styryi do Salzburga i północnego Tyrolu

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się rząd, ażeby kolej żelazną parową z Setzthalu pod Czerminiami (Rottenmann) w zetknięciu z koleją następcy tronu Rudolfa na Radstadt do Bischofshofen, a idącą ztąd przez Pongau i Pinzgau na Saalfelden i St. Jan w Tyrolu do Wörgl dla połączenia z linią północno-tyrolską spółki kolei południowej, jakoteż z Bischofshofen do Hallein w zetknięciu z mającą się odkupić koleją Hallein-Salzburgską i dla połączenia zapomocą tejże z koleją cesarzowej Elżbiety w onejże dworcu w Salzburgu, albo kosztem państwa wybudował, albo jej wybudowanie zapewnił nadaniem koncesyi pod warunkami w ustawie niniejszej (Artykuły II, III, IV, V, VI, VII) ustanowionemi; w tym ostatnim przypadku rząd mocen jest poruczyć budowę albo w całości albo w podziale na części.

Artykuł II.

W przypadku udzielenia koncesyi może być zapewniona ze strony państwa kolei tej wraz z oddaną już na użytek publiczny, a od koncesyonaryusza odkupić się mającą koleją z Hallein do Salzburga, gwarancya czystego dochodu rocznego łącznie z kwotą amortyzacyjną w sumie maksymalnej 54.400 zł. — pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta złotych waluty austryackiej srebrem z jednej mili w przecięciu, na czas trwania koncesyi, w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dochodził kwoty zagwarantowanej, administracya państwa uzupełni to, co niedostaje.

Gwarancya czystego dochodu łącznie z kwotą amortyzacyjną od kapitału na budowę wyłożonego, ustanowić się mająca na podstawie wykazu rzeczywistych wydatków na budowę, wraz z kosztami pozyskania funduszów i procentami interkalarnemi, zacznie się z dniem

otwarcia ruchu na całej kolei, a co się zaś tyczy linii dawniej otwartych, w stosunku ilości mil otwartych przestrzeni do całej długości kolei, jak tylko przez otwarcie tychże uskuteczniony będzie nieprzerwany związek kolejowy pomiędzy Setzthal lub Hallein i Salzburgiem z jednej a Wörgl z drugiej strony.

Artykuł III.

W wykonaniu artykułu II postępować należy według postanowień następujących:

1. Z zagwarantowanego czystego dochodu rocznego taka kwota ma być użyta na umorzenie kapitału, jaką wyznaczy administracya państwa na zasadzie planu amortyzacyi przez nią zatwierdzić się mającego, i tak ułożonego, aby kapitał w obieg puszczony był umorzony w ciągu trwania koncesyi.

2. Jeżeliby administracya państwa miała płacić dodatek z powodu wzięcia na siebie gwarancyi, powinna to uczynić po poprzedniem zbadaniu przedłożyć się mających a opatrzonych w dowody rachunków rocznych, w trzy miesiące po ich przedłożeniu.

Na zapłacenie jednak kuponów od akcyi i obligacyi skarb uiszczać będzie nawet pierwej wypłaty częściowe, stósownie do potrzeb sprawdzonych na podstawie preliminarza dochodów, jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosić na sześć tygodni przed terminem wypłaty; zastrzega się tylko, że będzie zrobione obliczenie na podstawie rachunków rocznych.

Gdyby po ostatecznem zestawieniu rachunków rocznych, które najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu przedłożone być powinny, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusz obowiązany jest zwrócić natychmiast otrzymaną nadwyżkę z doliczeniem 6 procentowych odsetków.

Żądanie jednak dopłaty ze strony państwa przedłożyć należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odnośnego roku ruchu, w przeciwnym bowiem razie będzie uważane jako wygasłe.

3. Kwota którą administracya państwa płaci w skutku wzięcia na siebie gwarancyi, uważana być ma tylko jako zaliczka, oprocentowana po cztery od sta rocznie.

Ile razy dochód czysty sieci kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, połowa tej nadwyżki będzie natychmiast zwrócona administracyi państwa, na pokrycie danej zaliczki i procentów, aż do całkowitego umorzenia.

Administracya państwa postanowi statutami jaka część pozostałej drugiej połowy ma być złożona do funduszu rezerwowego.

Opłata przypadających odsetków ma być uskuteczniona przed zwrotem zaliczek.

Jeżeli takie zaliczki lub odsetki nie będą państwu zapłacone do chwili wygaśnięcia koncesyi lub odkupu kolei, ściągnięte zostaną z pozostałego majątku przedsiębiorstwa.

Artykuł IV.

Kolei żelaznej w artykule I wzmiankowanej przyzwala się uwolnienie od podatku dochodowego i uiszczania należytości stemplowych od kuponów, jakoteż od wszelkich nowych podatków, które w przyszłości mocą ustaw mogą być zaprowadzone, a to na czas budowy i jeszcze lat dziewięć, licząc od dnia otwarcia ruchu na kolei wybudować się mającej.

Możliwe koszta notowania papierów obiegowych na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które przedsiębiorstwo po upływie lat dziewięciu opłacać będzie, mogą być wpisywane do rachunków ruchu jako pozycya wydatkowa, co jednak nie odnosi się wcale do należytości stemplowych od kuponów.

Od zaliczek rządowych przedsiębiorstwo nie będzie opłacać podatku dochodowego.

Pozwala się nadto, aby pierwsza emisya akcyi i obligacyi z prawem pierwszeństwa jakoteż kwitów tymczasowych była uwolniona od stempli i należytości.

Podobnież pozwala się na uwolnienie od należytości za przeniesienie własności przy wykupnie gruntów.

Do opłacenia stempli i należytości od wszystkich ugód, podań i innych dokumentów, wystawionych w celu uzyskania kapitału, tudzież odnoszących się do budowy i urządzenia linii kolejowych, pozwala się przeciąg czasu aż do otwarcia ruchu na odnośnej linii kolei.

Artykuł V.

Budowa kolei w artykule I wzmiankowanej powinna być ukończona najpóźniej w przeciągu trzech lat licząc od dnia udzielenia koncesyi i do tego terminu gotowa kolej ma być oddana na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania koncesyonaryusz ma zapewnić administracyi państwa złożeniem odpowiedniej poręki w sposobie przez administracyę państwa oznaczyć się mającym. W przypadku niedopełnienia tego zobowiązania kaucya może być uznana za przepadłą.

Akta i dokumenta, z tego powodu spisać się mające, są wolne od należytości i stempli.

Artykuł VI.

Prace budownicze rozdane będą w drodze licytacyi, oddzielnie od starań o kapitały, a to na zasadzie warunków, dla tejże kolei przez rząd ustanowić się mających.

Kapitały mają być zebrane podobnież w drodze licytacyi, a dla papierów obiegowych postanawia się minimalny kurs emisyi siedmdziesiąt ośm złotych waluty austryackiej za 100 złotych srebrem.

Wszelkie mosty, tudzież wszelkie inne znaczniejsze budynki i budowy sztuczne mają być wykonane z żelaza i kamienia.

Artykuł VII.

Czas trwania koncesyi ustanawia się na lat dziewięćdziesiąt licząc od dnia otwarcia ruchu na całej kolei wybudować się mającej a w artykule I wzmiankowanej.

Co się tyczy cen jazdy i przewozu należy ile możności mieć na względzie postanowienia taryfy kolei przytykających, a co się tyczy innych postanowień koncesyi, rozporządzenia ustawy z dnia 1 czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 56, o warunkach i ulgach dla przedsiębiorstwa sieci kolei parowych, wybudować się mających pod nazwą „kolej północno-zachodnia austryacka“.

Artykuł VIII.

Na wypadek gdyby kolej ta miała być wybudowana kosztem państwa przyzwala się rządowi na rok 1872 dotacyę na budowę w sumie trzy miliony (3.000.000 zł.) waluty austryackiej, o którą wystarać się należy w drodze długu bieżącego.

Artykuł IX.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Buda, dnia 10 kwietnia 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Pretis** r. w.

49.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10 kwietnia 1872,

o należytościach za asystencyę wojskową w celach administracyi cywilnej.

W porozumieniu z ministerstwem wojny państwa i innemi władzami centralnemi rozporządza się, aby od pierwszego dnia miesiąca następującego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia następujące zaszły zmiany w dotychczasowym wymiarze należytości (rozporządzenie z dnia 17 czerwca 1856, Dz. u. p. Nr. 106) przypadających komendom asystencyi wojskowych udzielonym w celach administracyi cywilnej, jakoteż w sposobie uiszczania skarbowi wojskowemu wynagrodzenia za takowe.

Oficerom sztabowym, do komendy asystencyi wyznaczonym. wymierzany będzie dodatek w kwocie 1 zł. 40 cent. dziennie, a kadetom oficerów zastępującym, do tych asystencyi przydzielonym, dodatek w kwocie 25 cent. dziennie.

Inni oficerowie i niższe organa wojskowe do żadnej klasy dyet nie należące, tudzież wszyscy inni wojskowi pobierać będą dodatki w dotychczasowym wymiarze.

Odnośne gałęzie administracyi cywilnej winny zwrócić skarbowi wojskowemu w drodze osobnego obliczenia koszta przez udzielenie asystencyi wojskowej poniesione, a mianowicie:

a) dodatki dla oficerów i niższych organów wojskowych do żadnej klasy dyet nie należących, tudzież dla żołnierzy, w kwocie całkowitej, a oprócz tego

b) za wszelkie inne czynności bez wyjątku zwrócić z funduszu odnośnej administracyi cywilnej nowo wyznaczone kwoty ryczałtowe, mianowicie za każdego podoficera i żołnierza gdy był wzięty z załogi miejscowej w kwocie 15 cent. a jeżeli był powołany z urlopu w kwocie 44 cent. dziennie, za cały czas trwania odnośnej komendy asystencyi, w skutek czego za żadne inne szczególne czynności osobne wynagrodzenie nie będzie żądanem.

Postanowienia powyższe nie stosują się do podoficerów i żołnierzy użytych do ściągania zaległych podatków bezpośrednich, jakoteż do eskort wojskowych używanych przez c. k. zakład pocztowy.

Lasser r. w.

